

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului

E zi de duminică, și e zi de lucrare a înțelepciunii, zi de odihna cea pentru lucrarea trupului, și zi de lucrarea cea pentru înțelepciunea vieții, fiilor, iar Eu, Domnul, sunt cu voi la masă, la lucrul cel pentru viața poporului Meu, pentru înțelepciunea vieții și tainelor ei, o, popor al cuvântului Meu. De altfel sunt și stau aproape cu tine, cu obștea Mea din cetatea cuvântului Meu, ca să poți și ca să știi și ca să ai și ca să lucrezi tu, poporul Meu, așternutul praznicului Rusaliilor, când Eu Îmi iau oștirile cerești și ne așezăm frumos în decorul sărbătorii ca să ridicăm spre Tatăl bucurie și slavă, amintiri dulci și mărețe, lucrarea lui Dumnezeu în timp și multa ei înțelepciune, ca să aibă lumea oamenilor de unde să ia și să aibă înțelepciunea vieții, să-L aibă pe Dumnezeu, Care lucrează atât de tainic, atât de minunat.

Hai să așezăm în carte hrană pentru suflet, pentru minte, pentru credința vieții și a minții, măi fiilor. Pace vouă mai întâi, așa cum Eu, Domnul, așez acest cuvânt când sosesc în mijlocul vostru, în mijlocul ucenicilor Mei!

Și acum lucrăm, fiilor, iar după amintirea lucrării lui Dumnezeu în vreme, este astăzi așezată de părinți în calendar duminica a șasea după Sfintele Paști, și cu ea amintirea lucrării Mele cea pentru vindecarea orbului din naștere, o, și nu pot să nu stau arhieru cuvântător în mijlocul bisericii și să grăiesc peste mintea celor de pe pământ, care au cunoștință despre lucrările lui Dumnezeu scrise atunci, când se săvârșeau, și luate în cunoștință până acum.

O, fiilor, ce lucrare mare este credința în cele ce nu se văd și sunt! Nu este om mai înțelept ca și cel ce crede de la Dumnezeu ceea ce el nu vede, dar crede și primește pe Dumnezeu prin credință când Domnul vestește lucrările Sale.

O, ce mari sunt cei ce cred pe cele de la Dumnezeu, fiilor, ce mari! Cei umiliți din firea lor, sau pentru păcatele lor, doar aceia M-au primit și M-au urmat apoi, atunci și apoi și acum, iar cei trufași n-au dat să Mă primească și să Mă urmeze și să-Mi fie ucenici cu care să umblu și să lucrez din mijlocul lor și să-Mi fie ei martori apoi ai minunii lui Dumnezeu pe pământ și ai lucrărilor minunate ale lui Dumnezeu.

O, cum să Mă fi dus Eu la venirea Mea cea de la Tatăl atunci, cum să Mă fi dus spre cei trufași, care n-ar fi putut să Mă primească de la Tatăl și să Mă urmeze în mersul Meu pe pământ din loc în loc? M-am dus atunci spre cei umiliți, i-am pescuit pe pescari, căci erau umiliți și săraci cu duhul ca să poată încăpea Dumnezeu în duhul și în mintea lor cu lucrarea Sa cea de la Tatăl dată s-o așeze pe pământ în văzul celor ce văd cu ochii trupului, ca să pătrundă ea apoi în adânc.

Iată pilda cuvântului Meu cel de atunci, și pomenit în duminica aceasta bisericește spre învățătura credinței! Orbul cel pomenit azi prin Scripturi a avut putere de credință cu vederea credinței care crede. Nu avea vedere cu ochii lui, dar avea credință că este ceea ce el nu vede, o, și vedea cu credința, vedea cel orb, dar un văzător care nu are credință e mult mai orb decât cel ce nu are vedere.

Fiilor, fiilor, înțelepciunea lucrurilor și a timpului în care se lucrează, aceasta înseamnă duhul care vede, darul cel de la Dumnezeu între oameni. Iar dacă n-ai acest dar și nu vezi prin el, e pentru ca să te folosești pentru vedere de cineva care are vedere, căci altfel ești și mergi în întuneric.

O, nimeni să nu creadă că vede, decât dacă vede cu darul credinței, căci cei mincinoși nu sunt cei ce văd, ci sunt cei ce mint, căci minciuna nu este vedere, ci este întunericul care dă să-i ascundă în el pe toți ca să nu fie cei ce văd.

O, fiilor, păcatele omului îi acoperă lui mintea și vederea minții și nu vede el tainele vieții. Ce dureros este să vezi pe Dumnezeu cum lucrează și cum arată, și tu să nu crezi că este și lucrează Dumnezeu! Ce dureros este să nu crezi ceea ce se vede deslușit, și să crezi că vezi că nu este ceea ce vezi! Tot întunericul minții omului, a necredinței lui, vine de la nelepădarea voii sale pentru voia lui Dumnezeu, și acest fel de om este om fără de înțelepciune, și care-și face voia.

Când omul păcătuiește împotriva lui Dumnezeu, el își face voia sa și voia celui ce îi slujește pentru voia de sine, iar aceasta este ușor de înțeles. Când omul nu lucrează păcatul, el alege să facă voia lui Dumnezeu, nu voia diavolului, căci păcatul este voia diavolului, păcatul este despărțirea de Mine a omului pentru voia sa însăși, iar glasul Meu îl tot povățuiește pe cel ce-și face voia.

O, Eu de aceea vin acum cuvânt pe pământ, că vin să-l povățuiesc pe om împotriva păcatului care-l desparte pe el de Dumnezeu, căci vremea este să înceapă judecata, o, și-Mi este milă de toți păcătoșii care n-au milă pentru ei, ci au numai spre păcat, ca să-l oblojească înăuntrul lor.

Omul care-și lucrează voia sa nu are mintea sănătoasă, că are în ea simțământul vinovăției pentru voia sa, are fără să știe, iar mintea îi este slăbănogită și nu-l ajută dacă este slăbănogită. O, de aceea ar fi bine să știe omul ce vrea și ce alege, căci voia lui îl ține în nehotărâre, îl ține în stăpânirea sa însăși pe om, și omul lucrează păcatul și se roagă apoi lui Dumnezeu pentru iertare. O, dacă el n-ar mai păcătui nu s-ar mai ruga pentru iertarea păcatelor lui și s-ar ruga numai pentru voia Mea în el.

O, fiilor, o, fiilor, omul nu poate să se dea lui Dumnezeu pentru că nu poate să se lepede de voia sa și de lucrarea voii sale, și de aceea nu poate fi un fiu supus lui Dumnezeu, iar dacă nu poate, el rămâne în voile sale pe mai departe, chiar dacă știe de la Mine voia Mea cea pentru el. El însă se voiește stăpân pe voia sa, iar Eu trebuie să-i spun lui mereu ceea ce vreau de la el să facă el pe pământ.

O, fiilor, cel ce pleacă de la Mine, din lucrarea acestui cuvânt și popor, acela pleacă pentru voia sa ca să și-o facă și și-o face apoi. Iar cel ce stă tot în voile sale în apropierea Mea cea lucrătoare de biruință asupra lui satana și a păcatului, o, acela nu este, acela nu se supune, ci stă ca și cum n-ar sta și n-ar avea pe Dumnezeu pentru voile Sale în el, căci își alege voia sa s-o facă, voia potrivnică voii lui Dumnezeu, și pentru care se roagă el Mie de iertare și iarăși își face apoi voia, așa cum își alege el să fie și să facă.

O, fiilor, omul nu știe ce purtare a sa se suie la Dumnezeu în dreptul lui, nu știe și nu are minte când își spune că purtarea lui față de Dumnezeu este altfel decât aceea față de semenii, față de părinți și frați, față de tot ce are suflet viu, și față de toată facerea lui Dumnezeu.

O, omule, nu-i așa cum crezi tu! Purtarea ta toată e toată văzută de Dumnezeu în toată clipa și-ți pune Domnul notă pentru ea și nu-L poți păcăli pe El cu fățarnicia ta, când stai înaintea Lui cu tine și pentru tine, pentru purtarea ta cu Domnul, și vai celor ce se poartă pe pământ cu fățarnicie față de semenii și față de Dumnezeu, că partea celor fățarnici e dureroasă mult, căci Eu nu așa l-am zidit pe om, dar când el se smulge din mâna Mea face aceasta ca să facă relele dorite de el, căci duhul mândriei este călăuza celor ce nu ascultă de voia lui Dumnezeu pentru ei.

Iată, numai Eu sunt Cel ce stau în voia Tatălui Meu dacă Îmi sunt adevărat Fiu. N-am ieșit din Tatăl, n-am ieșit din voia Lui, din mișcarea Lui, și tot ceea ce El face, aceea fac și Eu, căci nu fac voia Mea, ci voia Tatălui Care M-a trimis. Îmi sunt Fiu pentru că stau întru El și întru voia Lui, și așa i-am învățat și pe cei ce vor și ei să fie fii ai Tatălui Meu, și le-am spus să spună și ei: *Tată, făcă-se voia Ta!* O, în aceștia Îmi găsesc Eu plăcerea și voia Mea și a Tatălui Meu, și aceia sunt cei ce văd și cei ce cred și cei ce înțeleg, și aceștia Îl lucrează pe

Dumnezeu peste ei și pentru ei. Iar ceilalți sunt neputincioși pentru această iubire și sunt fă-
țarnici când nu pot ei să facă voia lui Dumnezeu, nu voia lor, o, și sunt nebuni cei ce nu cred
chiar dacă și văd ceea ce ar fi să creadă, și am șoptit nu de mult prin duhul lucrător și am
spus aici: Nu cei bolnavi în spitale de nebuni sunt cei nebuni, căci aceștia sunt sfinți, sunt
cei chinuți de vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului, ci sunt nebuni cei care-și fac voia îm-
potriva voii lui Dumnezeu în ei, când zic ei că sunt sănătoși și au minte și n-au nevoie de
Dumnezeu, n-au ca și cum El nu este, o, și scris este: «*Nebunul zice că nu este Dumnezeu*»,
și de aceea își face el voia sa, și nu voia lui Dumnezeu.

O, fiilor, învățați de la Mine vederea cea sănătoasă! Ar fi să grăiesc mult despre aceasta
și să puneți voi pe cale apoi cuvântul înțelepciunii pentru cei ce cred fără să vadă, că mai
mare vedere ca și credința care lucrează minuni, o, ce poate fi mai mare ca această vedere?

O, nu trebuie să-L vezi pe Dumnezeu, ci trebuie să-L lucrezi peste tine și să-L ai apoi,
și aceasta înseamnă să dovedești că ai pe Dumnezeu, că ai credință, că apoi tu ești asemenea
Lui și Îl arăți pe El cum este, iar El este blând și smerit cu inima, și toți cei ce sunt așa, ca
El, aceștia sunt cei ce cred în El, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, înnoim binecuvântarea pregătirii bucuriei și veseliei praznicului Rusalii-
lor. Fiți fiii lui Dumnezeu lucrând voia Sa, lucrându-L pe Domnul peste voi cu voia Sa, cu
care este Domnul la voi! Nu este cu drept să se creadă înțelept omul care-și face voia sa, și
nu voia lui Dumnezeu prin voia sa. Așadar, cereți pe Domnul peste voi și pentru voi, Eu să
trăiesc în voi, nu voi, fiilor, o, nu voi, și atunci trăiți voi, atunci, fiilor.

Puneți pe cale cuvântul înțelepciunii Mele, fiilor! Să se înțeleptească cei smeriți cu ini-
ma, și să-și piardă mintea cei înțelepți în ochii lor, bieții de ei!

O, nu mai sunt oamenii lui Dumnezeu, nu mai sunt pe pământ așa oameni! De aceea
vin Eu, și cu mare grabă vin, și mereu vin, că mai mult decât oricând trebuie să-Mi ocrotesc
turma cu care am mai rămas, și prin cuvânt rostit peste ea și pentru ea, așa Mi-o păzesc, așa
o ocrotesc.

Cu bucurie să lucrați pregătirea întâlnirii cerului cu pământul aici, la voi, în zi de praz-
nic de Rusalii, fiilor. Se va revărsa puterea lui Dumnezeu peste pământ în ziua aceea mare și
sfântă și plină de biruință asupra diavolului vrăjmaș asupra lui satana, căci trebuie să se
teamă diavolul, să se teamă de Dumnezeu, de Făcătorul cerului și al pământului.

Vă îmbrățișez în cuvânt, fiilor, și în pacea Mea. Pace vouă! Sunt cu voi aici, lucrez cu
voi, am grijă de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24-05/06-06-2021